

mestne godbe. — Vrlemu g. Požunu pa čestitam tudi mi še enkrat za njegovo lepo in častno odlikovanje.

Bergental (Napredna zmaga). Pri volitvi dne 18. t. m. bil je ednoglasno g. posestnik Jos. Krein z za občinskega predstojnika in g. M. Reschmann za prvega občinskega svetovaleca izvoljen. Čast grè nekaterim vrlim možem, ki so se trudili, da so prišli hiš v tej občini naprednjaki na krmilo. Posrečilo se je doseči, da sta se dva kontra-prvaka iz Lembaha, katerih eksistenca je pač odvisna večinoma od nemškega denarnega žepa, vzdržala od glasovanje za gospoda Greiner in sploh. Z ozirom na volitev, ki je za prvaške nasprotnike tako neugodno izpadla, so pričali ti hujšakači že z najhujšim nasiljem. Prva žrtev bil jim je neki nemški volilec, ki ni mogel pravočasno od posojilnice izposojeni denar plačati. „Slov. Gospodar“ je imel torej popolnoma prav, ko je svoj čas sprejem posojil na menice kot nevarnega označil. Ali ta stvar je, kakor se je že opetovano dokazalo, le tedaj nevarna, kadar se grè za kakšno volitev, pri kateri so prvaški hujšakači premagani. Domačin.

Trbovlje. Zdaj pridejo zopet občinske volitve in zdaj se reče: kdor gre z nami, je naš kdor pa ne gre, ni naš! Večinoma živimo tukaj od industrije, nekateri direktno, drugi pa zopet indirektno. Kdo bi torej pri takih razmerah ne šel z rudnikom? Po našem mnenju samo kak neumnež. Kaj pa imamo od župnika? Ako je to pravi človek, mora tudi z industrijo iti. Kaj imate od Sušnika? Zdaj hodi tako napihnjeno; ko je pa bil pri sv. Markužu, moral je pridno živiti streči, zdaj pa hodi po Trbovljah, kakor mali grof. Vse to je g. Forte zagrešil, ki mu je od rajnega Kosma posestvo v roke spravil. Kaj imate od Dežmana? Enih deset hiš ima že v Trbovljah; in edino industriji se ima to zahvaliti, ki ga je tako podpirala. Poglejte tega Dolničarja. Tukaj se je precej novcev nalezel, potem pa je šel v Trst. Tam jo je popihal proč, drugače bi ga bili prav po slovenko pretepli. Prišel je zopet sem in si zopet žaklje polni ter hodi semintja, kakor bi bil res že rudnik njegov. . . . Hrastnik tudi spada ena stran v Trbovlje. Tam imamo prav izvrstne gospode. G. Wiltsehnig, direktor v glažuti, je izboren človek. Istotako gosp. direktor Burger, ki ima dobro srce za svoje ljudi, kakor za kmete. Kdor ga pozna, ga tudi spoštuje in je že tam v kemični tovarni celih 30 let. Potem je v Trbovljah tudi bivši župan gosp. Roš, ki pa samo „slovenščino“ naprej poriva, od katere pa nimata kmet in delavec prav ničesar. Enkrat rekel je neki pametni človek: mi se ne pripravimo ne za farbo, ne za spraho, sicer pa le za kruh. . . . Industrija ne vodi nobene politike. Pač pa zahteva, da ima tudi ona kaj v občini za govoriti, ko plačuje vendar 80 do 90% doka. Bodimo tedaj pri volitvah pametni! Prihodnjič več! Na svidenje!

Terbovski „Bauernsrek.“

Iz Pekla pri Poljčanah. Dragi „Štajerc“! Komaj smo že dočakali, da spet izhajaš, da Ti kaj poročamo od naših Pekelskih devic. Čudno je za gledat, kako po nedeljah lazijo po cerkvah in po farovžu, zvečer pa imajo svoja pobožna opravila po gostilnah in po kozolcih, da je pač celi dan opravilo, potem je pa celi teden sovraštvo med temi lepimi devicami. Lepa prilika se je zgodila pred kratkem neki devici, katere je tudi pri tej sveti družbi. Ona ima ljubavno razmerje z nekim sivolasim starčkom, ker drugi takšnih itak ne mara, ter pravijo, da s takim si lažje obdrži svojo nežno nedolžnost. Šla sta namreč nek večer iz gostilne domov, bilo jima je predaleč do doma ter sta zlezla kar na bližnji kozolec. Pa žalibog tam sta bila nesrečna! Namreč stopila je devica na neutrjen kraj ter padla iz kozolca ter njega potegnila seboj, ker sta se skup držala, ker namreč povsod sta morala biti skup in tudi takrat, ko sta skoz padla. Mislila sta namreč si krmno ogledat, če jo še bo dovolj za žival čez zimo! . . . Sedaj sta se sprla ter on njo klel, zakaj ga je seboj potegnila, da se je tako hudo udaril; rekel je: jaz sem že itak bolan, sedaj še bodem pa bolj. Sedaj ga je devica spravila do kolodvora do železniške proge, kjer je vlak stal na progi; hotela sta iti čez vlak, a tu jih je sprevodnik zapodil ter nagnal. Nesrečna devica je morala njega zapustiti ter bežati, starčka pa so fantje povrh natepli, da je siromak komaj domov prišel. Tako, dragi „Štajerc“! spravijo takšne blage device človeka skoro na smrtno posteljo.

Pivola pri Hočah. Tukaj imamo v kratkem volitve. Slo bi drugače vse mirno, ko bi se ne vtikali gospodje kapelani iz Hoč. Ker pa vrivajo ti le gospodeki v vsako stvar svoj nos, nastane razburjenost med ljudmi in žali Bog, končni nasledki so: neznošno sovraštvo med občani. Hoški gospod Seško pridno posnema delo svojih prednikov, sloviti kaplanov Krajnc in Baznik ter tudi vedno bolj intenzivno rogovili po občini. Kolikor bo njemu in njegovemu štabu vsa nasilnost in agitacija pomagala, bomo ja videli. Pa nekaj Ti vendar moramo poročati, dragi nam „Štajerc“, o kaplana Šeska agitatoričevem talentu. Pride pred par dnevi naš čevljar in posestnik Juri Petek v Hoče. Kogar sreča išče, ga tudi najde. In naš vrli mojsterček je bil kaj obilo srečno jo naletel, ker pride naravnost g. Šesku v kremplje. Ta mehki gospodek našega vrliga šosterčka takoj ustavi, ter ga pozivlje na to, da se v Pivoli volitvo pred durmi in da mora tudi on priti volit. Ko pa naš mojster korenjak odvrne, da se bržčas volitve sploh udeležiti ne bo, ker nima prav pri volitvah kaj iskati, presiplje prečestiti gospod svoje ličice z resnimi gubicami in s pridigajočim glasom vslik-

ne: „To je Vaša sveta dolžnost, se volitve udeležiti. Vi morate priti in boste z nami volili.“ Ljubi moj kristjan, kaj pa češ zdaj machen? Ubogi gospod Petek bo moral ubogati in pa — k volitvam priti. Rrrrg.

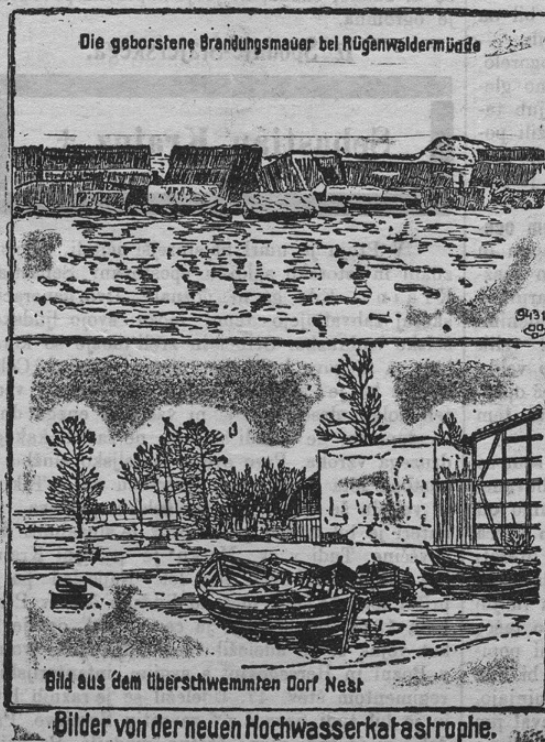
Hoče. (O volitvah.) Cela štiri leta smo imeli mir. Kaplan Krajnc, ki je toliko prokletstva zapustil za sabo, je šel; kaplan Baznik, kojega nihče žegnal ni, je šel — a mislite, da je zdaj miru? Kaj še! Sedaj sta kaplana Šesko in Pollak ne daleč, razpor in sovraštvo po volitvah in drugej „sveti“ politiki med ljudi razsejati. In gšeft gre — seveda ne njima in veri v prid, vse eno, da le gšeft gre. . . . Ostanimo pri naših Hoških volitvah! Nekaj zanimivih drobnosti o njih Ti hočemo, dragi nam „Štajerc“, že danes poročati. Predstaviti Ti vendar moram preje naše imenitneže in odličnjake. Na čelu g. Tone Vernik, župan; ob desni njegovega trona Reški, znan radikalno „liberalni“ učitelj, g. Radovan Mejovšek; na levi gg. kapelani Hoški in okoli predstola truma drugih nadpril in podreptikov njihovih. Tako, zdaj gremo volilne liste sklanfat — a le tako naprej, da bo za nas vetra kej! — In kako so ti volilni listi sestavljeni, je groza in jo. Čeprav niti misliti ne smes, da bi bili sestavljeni po zakonitih predpisih, vendar od svojih pristašev niso enega prezrli ali pozabili. Vse, do zadnjega so našli in v volilne liste porivali. Pa jo in čuda in groza! Naših volilcev pa kar devetnajst niso našli, čeprav so vsi zapisani v davčnem izveščku. „Štajerc“, kaj ne, to so take slučajnosti, da jih moramo kot svete čudeže smatrati? Kjer njim je ugajalo, so naše pa kar irbricali in njihove postavljali. V prvi vol. list so n. p. Josef Pfeifer-ja mlajšega postavili z vsoto 202 K, čeprav ta možak še v svojem življenji niti helerja davka plačal ni. Samo zmota, ki bi pa v tem slučaju prišla njihovi stranki na dobro. Čudno! O drugih čarobnih zmot tokrat molčimo, kajti imeli bomo še večkrat priliko o tej zadevi se zglasiti v javnosti. — Dne 11. januarja so se volilni listi razložili ob 5. popoldne in razpisana je bilo razložitev na 25. jan. Na ta dan smo ob 6. uri zvečer pri občini vložili naše reklamacije, a ti-le prekušaj gospodje v kotu hoškega prestola so te reklamacije odklenkali, češ eno uro prepozno so se vložile pri občini. In ele tolikanj prebrisani „Slov. gosp.“ je koj ironično in porogljivo objavil to le blamažo Hoških „nemčurjev.“ Torej na urice in minutice so ti čuda-keži svoje nakane vrhitali. Ali blamirala se je cela gospoda sama. Ni šlo po njihovem tako fein iztutitani zapahom, morali so reklamacije sprejeti — in to je za te prebrihtane glave bil proketo grenak pelinovec. Osem naših reklamacij pa so vendar zavrgli. Seveda zdaj bo

Velika povoden.

Pred kratkim doživeli so kraji ob Vzhodnem morju grozovite viharje in povodni. Zlasti hudo je bilo ob mestu Köslin. Razven velikanske škode, katero je povzročila, bilo je tudi jako veliko človeških življenj v nevarnosti. Prebivalstva celih vasi so bili od prometa popolnoma odtrgani. Kako hudo je divjalo morje, ki se je vilo v doline, kaže naša slika. Proti morju zgrajeni zid obstoji iz kamenjev, od katerih je vsak najmanj 600 centov težak. In ta zid je voda ednostavno zdrobila, kakor da bi bilo to le igrača. Najhujše je trpela vas Nest, katero tudi na naši sliki vidimo.

Ali si že

Štajerca
naročil? Ako ne, stori to takoj!

Bilder von der neuen Hochwasserkatastrophe.

Štedljivost

pri kuhanju

doseže le tista gospodinja, ki uporablja

MAGGI-JEVE kocke

(gotova goveja juha)

MAGGI po 5 vinarjev.

Vsaka kocka da, — če se jo polije s 1/4 litrom vrele vode, — 1 krožnik izvrstne goveje juhe, katere se tudi uporablja kot juha za vkuhanje, za polivanje omak, zelenjav i. t. d.

Pri nakupu naj se pazi na ime MAGGI in na varstveno znamko

zvezdo s križcem